

(Политика, 17.12.2009)

СНС и њени оснивачи успели су за веома кратко време да без икакве оригиналне политичке идеје дистанцирају себе од претходног политичког живота и да без адекватног присуства у парламенту постану предводници опозиције и тренутно најјача политичка странка. Председник СНС-а Томислав Николић признаје да су копирали политику ДС-а која представља широки фронт према свим актуелним питањима. Он каже у недавном интервјуу да је Тадићева политика добра, али да се не спроводи. Тиме шаље поруку да је по њему главна разлика између ДС-а и СНС-а интегритет, односно да ће они да чине као што и говоре, за разлику од садашње власти.

По свим мерилима политичког интегритета какви они постоје у пристојном свету, Томислав Николић и Александар Вучић не би имали више шта да раде у политици. Када се упореди шта они причају сада а шта су радили и говорили последњих петнаест година, онда је то нешто што се само може назвати супротношћу интегритета, а то је опортунизам. Формирање СНС-а је благосиљано од медија, без критике од власти, да би се тиме нанела што већа штета СРС-у. У том „меденом месецу”, све иза чега је горепоменути двојац стајао својим „интегритетом” је опроштено. И упозорење Ћинђићу да је и Тита болела нога пред смрт, и жеља да Србија буде руска губернија, и негирање Сребренице, и „сигурна кућа” за Ратка Младића, и обећање ревизије пресуде Легији и пресељења из Булевара Зорана Ћинђића. Све је заборављено и цензурисано да се спомене, макар узгред. Рођена је потпуно нова „европска” странка. Било шта додати око карактера српских медија је сувишно.

Какви год да су, СНС је најближе ономе што би назвали опозицијом, иако не раде оно што би као водећа опозициона партија морали: да траже одговоре на незгодна питања – извештај ДРИ, проневера у НИС-у, предстојећи петомесечни застој у правосуђу, блокаде путева и пруга од стране преварених радника. Њихова нерепрезентативност у парламенту није добар одговор на питање зашто то не раде. Једноставно им се исплати да чекају да незадовољство нараста а такође дијалог са другим странкама може и да нашкоди; могао би неко да их подсети на претходна достигнућа. Тренд њиховог раста неће бити успорен укидањем виза јер имају отворен став ка Европи, а ни грађани, без обзира на „бели шенген”, неће престати да желе власт која ће се мање мастити ђевапима и мање „штрпкати” новац који грађани са муком одвајају за порез.

Пре ће бити да тај тренд може зауставити једино оштар напад на руководство СНС-а због срамотне политичке биографије коју су стекли не само тиме што су били извођачи Шешељеве лудачке идеологије, већ пре свега зато што су били посредни извођачи политике Милошевића. Међутим, како то ДС може да учини, а да не окрзне партнера у влади – СПС; а да то опет звучи и изгледа онако маркетиншки позитивно, полетно и смело окренуто ка будућности. Како то упаковати, а да се свима свиди?

Одговор ће се дати у неколико предстојећих месеци. Наравно, не због тога што ће „удружена опозиција” тражити изборе; то је смешна помисао. То ће бити због тога што ће странке које се боре за цензус почети да љуљају брод ради свог опстанка. Ни Г 17 плус ни ЛДП неће бити на листи ДС-а, јер би тиме више однели него донели гласова. После пропасти бесплатних акција, неисплаћености „Фијатове” инвестиције и свеопштер анимозитета према Г 17 плус због економске ситуације, јасно је да Млађан Динкић мора да отпочне са опробаном тактиком „држ’те лопова”. После избора на Вождовцу, нападнути су Ивица Дачић преко Мише Омеге и министарка Диана Драгутиновић. Миша Омега је, испоставило се, неки тамо „краљ шљунка” за кога се све време знало да не плаћа раднике, а имплицира се да је финансијер СПС-а. Такође, министарка финансија по истоме „килави” са доношењем закона о повраћају имовине локалној самоуправи због кога су општине у губитку, док се он ето већ десет година бори за њихов бољитак, само што то нико не зна да цени. Затим, ЛДП је после Вождовца свестан да прича о томе да се „чиста бела кошуља” мора испрљати када се нешто ради и не може више да објасни промене њихове политике попут гласања око Луке Београд у Скупштини града или закона о информисању. Барем не особама са IQ преко 60. Зато је ЛДП и отпочео „бескомпромисно” уједињавање опозиције око расправе о извештају ДРИ све док председница Скупштине то није „легалистички” померила за март.

Ово су јасни сигнали да ове две странке неће седети мирно док им рејтинзи падају и да ће морати некако да артикулишу незадовољство, било изношењем афера из фиока било конструктивном критиком. Међутим, ипак је много вероватније да ће тиме мање себи, а више СНС-у помоћи. Зато је само питање времена када ће ДС почети кампању против СНС-а, што значи увод у изборе и у поприлично рискантну авантуру. Због тога и не треба журити са том одлуком, али и не треба закаснити са њом. Капетан мора да зна да ће неки његови официри ускоро почети да буше рупе у броду, а наредна година ће им по свој (економској не)прилици дати доста прилика за тако нешто.